

[Erna Sørensen.]

1961, må det være nødvendigt, at man trækker de enkelte bestemmelser ud. Jeg er glad for, at den højtærede boligminister også har forstået dette og fremsat lovforslaget allerede nu.

Jens P. Jensen: Det foreliggende lovforslag om ændringer i købstadhypotekforeningernes låneforhold er vel nødvendigt. Det er nødvendigt, at der gives adgang til på lige fod med kreditforeningerne at yde kontantlån uden kurstab. Der er stort behov for lån, og mange ønsker korte lån. Når det skal være uden kurstab, må det være til højere rente.

Mit parti kan anbefale, at der gives købstadhypotekforeningerne denne ligestilling med de øvrige realkreditinstitutioner med hensyn til at yde kontantlån, og at udviklingen på lånemarkedet følges op. Derfor kan vi give lovforslaget det radikale venstres støtte.

Kai Moltke: Jeg kan også tilsige en velvillig behandling i udvalget.

Det er jo sådan, at det kun er en del af en lov, der her tages op til foreløbig revision, medens den almindelige revision skal finde sted senere. Men ønskeligt vil det måske være, om man benyttede lejligheden til at give de forskellige typer af lån lidt bredere økonomisk virkefelt. Nu siger man, at kreditforeningerne kun har brugt kontantlånsordningen meget lidt, medens de nye realkreditinstitutioner har brugt den temmelig meget, men de forhold, som har holdt kreditforeningerne tilbage, er meget lidt belyst her. Jeg tror, det var klogt, om man ved lejlighed ikke alene tog spørgsmålet om denne lov op, men også foretog en almindelig gennemgang af realkreditproblemet for at se, om det ikke var på tide, man nåede frem til en forenkling af hele prioriteringen, af finansieringsplanerne, så vi ikke til stadighed skal svæve med meget forskellige administrationsformer og meget forskellige låneformer. Men som sagt: til en velvillig behandling skal jeg foreløbig give mit partis støtte.

Grøndahl: Dette af den højtærede boligminister fremsatte lovforslag går kort sagt ud på, at købstadhypotekforeningerne i lig-

hed med andre realkreditinstitutioner får til-ladelse til at yde kontante lån, som skulle betinge den laveste renteydelse for låntagerne, og at samme foreninger bliver bemyndiget til med tilbørlig hensyntagen til sikkerheden at forhøje lånegrænsen for forhåndslån. Begge dele er en ubehagelig konsekvens af den for tiden abnorme rentehøjde og den stedfundne pengeforringelse, for hvilken de skiftende regeringer og især den siddende regering bærer det fulde ansvar, bl. a. ved en alt for ødsel uddeling af statens midler. Nationalbankens begrænsning i dag af belåning af obligationer taler yderligere sit alvorlige sprog herom.

Jeg skal undlade ved denne lejlighed at komme med yderligere kommentarer. Lovforslaget er jo ønsket af købstadhypotekforeningerne selv; kun er det beklageligt, at det den 12. januar 1961 nedsatte udvalg, der skulle fremkomme med udkast til ændringer i loven om købstadhypotekforeninger, over 1 år efter nedsættelsen ikke har været i stand til at komme med et sådant udkast. Det, der foreslås i dag, er derfor kun midlertidige lapperier. Vi har efterhånden alt for mange lappede love, og det er en af de kendsgerninger, der gang på gang forhindrer det høje ting i at kunne behandle de efter vor formening alt for mange love med den fornødne grundighed.

Vi vil gerne se resultatet af det nævnte udvalgsarbejde, inden vi tager stilling til lovforslaget.

Boligministeren (Carl P. Jensen): Jeg takker de ærede ordførere for deres tilslutning til lovforslaget. Jeg er naturligvis rede til under udvalgsarbejdet at fremkomme med alle de oplysninger, man eventuelt måtte ønske, og jeg finder derfor ikke anledning til her at gå nærmere ind på lovforslagets enkeltheder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Axel Ivan Pedersen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.